B. SZINHÁZI JÓZSEF GYŰJTEMÉNYE

Hatodik évfolyam. Kassa 1884. január 6-án. 1. szám.

Szerkesztői iroda: Kassa, Kovácsutcza 15. sz. nova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Csak bérmentes leveleket fogadunk el.

Megjelenik minden péntecken egy félíven, időközönként (s fontosabb esetekben) egész íven.

SZÍNÉSZETI KÖZLÖNY

A vidéki színészet érdekeit képviselő hetilap.

Felelős szerkesztő: Báthory Románcsik Mihály.

Kiadóhivatal: Kassa, Kovácsutcza 15. sz. nova az előfizetési díjak küldendők.

Előfizetési feltételek:
Egész éve....6 frt — kr.
Fél éve.....3 frt — kr.
Negyed éve..1 frt 50 kr.
Két hóra.....1 frt — kr.
Egy hóra.....— frt 50 kr.

Előfizetések bármely naptól elfogadtatnak.

Nyilt-tér soronként 15 kr. A nyilttéri díjek előre fizetendők.

A vidéki színészet t. tagjaihoz.

A szerződtetések közvetitésére, mely nagy, sok gondot és tömérdek fáradtságot igényel, lapunk megindításakor egyrészt azért vállalkoztunk minden díj nélkül, teljesen önzetlenül, mert ezáltal hasznos szolgálatot véltünk teljesiteni a vidéki színészetnek; másrészt pedig azon reményben tettük, hogy fáradságunk elismeréseül, nagyobb szamban fognak a „Színészeti Közlöny"-re előfizetni, melynek fennállását ez uton is óhajtottuk biztositani. Sajnos azonban, hogy a vidéki színészet tagjai közül nagyon sokan visszaéltek jóhiszemüségünkkel, bizalmunkkal és szivességünkkel.

Nem panaszkodunk öt év alatt és most sem panaszkodunk mi pártoláshiánytól, mert hála Istennek, a „Színészeti Közlöny" országszerte széles körben el van terjedve s előfizetőink, illetőleg megrendelőink száma — még az uj, hivatalos színészeti lap megindulása óta is — hónapról-hónapra folyvást szaporodott. De igenis panaszkodunk és méltán, a pontatlan befizetések miatt.

Minden lapnak létezése és fennállhatása az előfizetési pénzek pontos beküldésétől van függővé téve. Mi eddig szivesen engedtünk a lap hitelezésére nézve, hozzánk intezett megkereséseknek, mert remeltük, hogy viszonzásul legalább utólagosan pontos fizetéssel fognak találkozni. Csalódtunk. A hitelezés folytán odajutottunk, hogy csak egy év alatt, 1883. januártól kezdve egész a mai napig 853 forint laphátralék van künn, amit ha tetszik, névszerint, nyilvánosan is kimutathatunk. Ily óriási összeggel szemben, kénytelenek vagyunk lapunk terjedelmében változtatást tennünk, miután tömérdek levélbelyeget elvesztegettünk az elmult október, november és deczember hónapokban, zárt levélben való felszólításokra — hasztalanul.

Ha most a téli időszakban, a mikor köztudomás szerint, a mostani hónapok a legjövedelmezőbbek a színészetre nézve: nem folynak be laphátralékaink, hát akkor melyik időszakban remélhetjük, hogy a laphátralékosok kötelezettségeiknek eleget tesznek?

Már eddig is érzékeny anyagi veszteséget szenvedtünk s nagy a deficzit, melyet tovább fedezni nem birunk, mert nem vagyunk tőkepénzesek. A lap kiállitása nagy költségbe kerül s igen nehéz a nyomdával szemben kötelezettségeinknek eleget tenni, a miután tetemes künnlevő követeléseink be nem folynak. Hiába mutatjuk a nyomdásznak a hátralékosok hosszu lajstromát, ő nem törődik azzal, neki pénz kell.

A fentebb mondottakból kifolyólag, kénytelenek vagyunk lapunkat mától kezdve minden héten csak féliven adni ki, miáltal a költségek legalább egy kis részben lejebb szállnak. Fájó szivvel tesszük, hanem meg kell tennünk. Ámde igérjük, hogy fontosabb esetekben, vagy ha a szükség úgy hozza magával, akár kézirataink összehalmozódása folytán, akár más egyéb körülmények miatt: időközönként egész íven jelentetjük meg lapunkat.

E változtatás azonban csak addig tart, a mig a laphátralékok befolynak, azután ismét egész íven jelenik meg a „Színészeti Közlöny."

A lap külalakja és beosztása ugyanaz marad, nemkülönben az eddigi rovatokat mind megtartjuk, csakhogy az önálló czikkeket rövidebbre szabjuk; hireink rovata azonban ezután is terjedelmes lesz. Különben tapasztalhatták már olvasóink, hogy a félives kiadásban is, mennyi sok mindent szoktunk mi nyujtani.

A legjobb szándékot, a legnemesebb törekvést, a legszükségesebb vállalatot, meghiusithatják: a részvétlenség, a közöny és a pontatlan befizetések. Nekünk, leginkább ez utóbbi ellen van panaszunk. Pedig azt a csekély 50 krt havonként, nem érezhetni meg annyira. Mig a havonkénti előre történendő befizetésekkel, biztosithatnák lapunk fennállását, ha többre nem, legalább egy hóra.

Mi bátran mondhatjuk: többet tettünk, mint a mennyi a kötelességünk volt, mert anyagi áldozatot is hoztunk habár keservesen. Az előttünk megjelent szini-szaklapok, melyek kizárólag, csakis az előfizetésekre voltak utalva, mint mi, mindannyian rövid életüek valának. Képzelhetni tehát, mily nagy küzdelmünkbe került nekünk, a „Színészeti Közlöny" öt évig fenntartani.

Jelen kedvezőtlen körülmények között, beláthatja minden elfogulatlan gondolkozásu egyén, hogy e változtatást tennünk kell, ha továbbra is existálni akarunk. Őszintén szóltunk, ebből megitélhetik a vidéki színészet t. tagjai helyzetünket.

A mi pedig a szerződtetések illeti, öt éven keresztül megtettük azt, hogy éjt-napot egygyé téve dolgoztunk az illető ajánlkozók érdekében; fáradozásaink mellett azonban még károsodtunk is.

Isten látja lelkünket és belátháthatják a vidéki színészet tagjai is, hogy saját kárunkra tovább nem dolgozhatunk.

Már 1881-ben mondták egyes szinigazgatók és színészek, miért szerződtetünk mi teljesen díj nélkül, hiszen minden ember azért küzd és fáradozik, hogy hasznu legyen belőle. 1882-ben szinten voltak igazgatók és színészek, a kik hasonlókép nyilatkoztak, részint levélben, részint személyes találkozás alkalmával.

És mi nem tellett, mert remeltük, hogy fenntarthajuk a lapot csupán az előfizetésekből és ez lesz a mi elismerésünk az fáradságunk jutalma. Fájdalom, reménykünben keservesen csalódtunk. Pedig miként lapunk mi számában kimutattuk, öt év alatt 4147 frt 50 kr. hasznunk lett volna, csupán a szerződtetések után. És ezért mi volt a jutalmunk?... Elismerés helyett rosszakaróink részéről két izben méltatlan megtámadtatás és piszkolódás, csupán azért, mert az igazságot nyiltan megmertük mondani szemükbe. Ez volt a mi jutalmunk küzdelmünkért.

Majd meglátjuk, akad-e még egy oly egyén, mint e lapok szerkesztője volt, a ki öt évig a nagy fáradtsággal járó szerződtetéseket ingyen végezze és hozza meg teljesen egymaga. No de nem sajnálom fáradozásomat, örömmel és szivesen tettem, a közügy érdekében dolgoztam.

De most a szükség kényszerit reá nagy veszteségünk folytán, hogy a szerződtetések után mától kezdve csekély dijt is vegyünk. Azt belátháthatják a vidéki színészet t. tagjai, hogy ezt megérdemeljük öt évi aggodalomteljes küzdelmeinkért.

Hisz utóvégre a hagyomány is azt tartja, hogy a Krisztus koporsóját sem őriztek ingyen, pedig akkor jobb világ volt. A mai világban senki sem tesz semmit ingyen, hanem mindenki jogosan megkivánja fáradozásaiért és munkája ért, az illető megérdemlett jutalmat.

A fentebb elmondott okoknál fogva ezután csekély dijat veszünk a szerződtetések közvetitéséért, de csak felet számitjuk azon dijszabálynak, melyet a budapesti szinházi ügynökség vesz igénybe. De hogy ezt tehessük, miután ez külön kereseti ágat képez s adót kell utána fizetnünk, mától az az 1884. január 6-ikától kezdve, **hatóságlag engedélyezett szinházi ügynökséget nyitunk Kassán.**

Világosabb tájékozás végett itt közöljük Rajkay ur díjszabályát és a mienket összehasonlitás okáért, melyből kitünik, hogy csakugyan a felét számitjuk.

A fixum-társulathoz szerződtetett tagok fizetnek minden szerződés után:

A bpesti ügynökségnél:	Nálunk:
30 frt gageig — — 3 frt	30 frt gageig — 1 frt 50 kr.
30 ftól 45 frt gageig 4 frt 50 kr.	30 ftól 45 frtig 2 frt 25 kr.
45 ftól 60 frt gageig 6 frt — kr.	45 ftól 60 frtig 3 frt — kr.
60 ftól 80 frt gageig 8 frt — kr.	60 ftól 80 frtig 4 frt — kr.
80 ftól 100 frt gageig 10 frt — kr.	80 ftól 100 frtig 5 frt — kr.
100 ftól 125 frt gageig 15 frt — kr.	100 ftól 125 frtig 7 frt 50 kr
ezenfelül minden 50 ftól 5 frtot.	Ezenfelül minden 50 frtól 2 frt 50 krt.
Az osztályrészes társulathoz szerződtetett elsőrendű tag minden szerződés közvetitése után 5 frtot, a másodrendű tag 3 frtot fizet.	Az osztályrészes társulathoz szerződtetett elsőrendű tag minden szerződés közvetitése után 2 frt 50 krt, a másodrendű tag 1 frt 50 krt fizet.

Vendégszerepekre szerződtetett belföldi tagok fizetik a reszókre esendő díj 5 százalékjat.

A fixum-társ. igazgatói, — ha nem évdijas megbizóink — fizetnek szerződtetési dijul minden tagért 50 frt gageig . . . . 3 frt 50 ftól 100 frtig . 5 frt 100 frton felül . . . 10 frt

Az osztályrészes (proportiós) társulatok igazgatói — ha nem évdijas megbizóink — fizetnek szerződtetési dijul: minden elsőrendű tagért 5 frtot — másodrendűért 3 frtot.

Vendégszereplesek közvetitésénél az igazgatók, akár fixistak, akárq osztályrészesek, — a tagok által fizetendő összegnek felét fizetik.

A budapesti és kolozsvári nemzeti, valamint a népszinházhoz szerződtetett tagok, szerződésök tartama alatt, ha belföldiek, gagejuk után kétszáztólit fizetnek.

Nálunk: 2 és fél százalékjat.

Nálunk: ha nem évdijas megbizóink minden tag ért 50 frt gageig 1 frt 50 kr. 50 ftól 100 frtig 2 frt 50 kr 100 frton felül 5 frt — kr

Nálunk: ha nem évdijas megbizóink, — minden elsőrendű tagért 2 frt 50 krt másodrendűért 1 frt 50 krt

Nálunk: a tagok által fizetendő összegnek negyedrészét fizetik.

Nálunk: az emlitett intézetekhez szerződtetett tagok csak annyit fizetnek, mintha bármely vidéki fixum társulathoz szerződnének.

Végül megemlitjük, hogy a budapesti ügynökség a postaköltségeket utólagosan szamitja fel, mi azonban ezt anyagi körülményeink folytán nem tehetjük, mert nekünk nincs nélkülozhető pénzünk, amennyiben már eddig is szép összegre rugnak ely postaköltségeink, melyeket senki sem térit meg. Azért tehát az eddig szokásban volt levelezési költséget, mely minden egyéntől 50 kr., házaspártól egy forint, — ezután is kérjük az ajánlkozás alkalmával előre beküldeni s ha a szerződtetés sikerül, az illetők érdekében kiadott postaköltségekből, a beküldött összeget leszámitjuk. A tett kiadásokat pedig postai vevénynyel vagy másképp bizonyitandjuk be. Másrészt hogyha esetleg a szerződtetés nem sikerülne, legalább postaköltségeink fedezve legyenek, miután ily esetekben fáradozási dijt ugy sem számitunk.

Nem uj vállalat ez, amit most mi megindtunk, mert a szinházi ügynökségi teendőket már eddig is — öt éven keresztül — folyton végeztük a lapszerkesztés gondjai mellett és igyekeztünk a a bennünk helyezett közbizalomnak tőlünk telhetőleg meg is felelni. Csakhogy a mit eddig díj nélkül teljesitettünk, azért most csekély dijat kivánunk. Tehát csak ennyiben változik eddigi rendszerünk és abban, hogy eddig csakis előfizetőinknek eszközöltünk kedvezményükép szerződest, ezután nem előfizetőink ügyével is foglalkozunk. Természetesen a kik előfizetnek lapunkra, azokat előnyben igyekezünk részesiteni s bárminő szivességre kérnek fel, a legnagyobb készséggel teljesitjük kéreimüket s ezenkivül lapunkban folyton figyelemmel kiserjük működésüket, illetve haladásukat, hogy ezekről mások is vegyenek tudomást.

A levelek czimzését ezentul is ugy kérjük hozzánk intézni, minteddig történt.

Ezekután ajánljuk magunkat a magyar szinészet tagjainak jóindulatu hajlamába, kérve egyszersmind őket, hogy az eddig élvezett nagybecsü bizalmukkal ajándekozzanak meg továbbra is és mi viszont igérjük, hogy mindennemű megbizásaikat gyorsan és lelkiismeretes pontossággal fogjuk teljesiteni.

Kelt Kassán 1884 január 6-ikán.

Báthory R. Mihály,
a szinházi ügynökség ügyvezetője.

Szinházi pályázatok.

Figyelmeztetjük a szinigazgató urakat a következő szinházi pályázatokra.

I. **A miskolczi** nemzeti szinház igazgató választmánya, legutóbb tartott ülésében, kitüzte a nyilvános pályázatot az 1884—85 ik évi szinidényre. A szinházért pályázni óhajtó szinigazgatók 1884. évi **januar hó 15-ig** tartoznak benyujtani kérvényeiket dr. Gyáthy Szabó István urhoz, a miskolczi szinház vezérigazgatójához.

II. **A székesfehérvári szinház**, 1884 október 15 ikétől, 1885. virágvasárnapjáig pályázat utján bérbe adatik. Folyamodók kérvényeiket 1884. **január 25-ikéig** nyujtsák be a „székesfehérvári szinház részvénytársulat igazgatóságához" czimezve. A bérleti feltételek Dwelly Rezső urnál, mint a szinházi részvénytársulat végrehajtó bizottságának jegyzőjénél megtudhatók.

*

III. **Nagyvárad** városában, az 1884. május 1-től szeptember 30-ig tartó nyári szinidényre nyilvános pályázat nyittatik. A kellően felszerelt kérvények 1884. évi **január 15-ikéig** nyujtandók be ifj. Gyalokay Lajos urhoz, a szinügyi bizottság jegyzőjéhez.

*

IV. **Debreczen** város tulajdonát képező szinház kezelésére 1884. junius 1-től, az 1887. május végéig terjedő három évre pályázat hirdettetik. A pályázni szándekozó szinigazgatók tartoznak tizezer forint értékű biztositékot akár készpénzben, ingó vagy ingatlan vagyonokban, akár jóhitelű értékpapirokban adni s a pályázat határnapjaul 1884. **január 15-ike** levén kitűzve, tartoznak addig pályazati kérvényüket felszerelve, a polgármesteri hivatalhoz beadni. A szerződés feltételei, a számvevői hivatalnál megtekinthetők.

*

Nem helyeselhetjük a szinházi választmányok azon eljárását, hogy a pályázati határidőt legtöbbnyire egy napra, — mint fentebb is olvasható — január 15 ére teszik. Ez eljárással nagyon meghelezitik a szinigazgatóknak kérvényeik beadását. Jövő számunkban tüzetesen hozzászólunk e tárgyhoz. Szerk.

Fővárosi hirek.

— **A népszinházban** decz. 28-án zsufolt ház előtt került először szinre „Rip van Winkle" Planquette legujabb operettje. A darab határozottan tetszett, ugy zenéjét, mint szövegét tekintve. Rip van Winkle hivatva van akkorra népszerűségre emelkedni, mint a milyenre emelkedett A korneviller barangok. Palmai Ilka igen jól adta szerepét, kapott is rengeteg sok tapsot és egy valóban monstruózus nagysagu virágbokrétát.

— **A varszinház és a budai szinkör** sorsa kezd többeket érdekelni. A nemzeti szinház niveauje és rendszere nem alkalmas ujrehetségek fejlesztésére. A szinnműrónak pedig bármily genie legyen, multhatlanul szüksége van a szinpadra. Mert ha nem láthatja a saját műveit előadva, nem izmosodhatik, olyan marad, mint a fól nem fedezett aranybánya. A magyar szinnműrodalom jövője érdekében tehát igen kivánatos lenne, ha a varszinházat és a budai szinkört mentül előbb egy önálló vidéki szinigazgató nyerhetné meg. — A szinkör fennmaradása kérdésében e napokban mondja ki döntő véleményét a szinházvizsgáló bizottság.

Vidéki hirek.

— **Lapunk járatói** közül az elmult évről számosan vannak hátralékban a lap árával, egész tisztelettel kérjük tehát őket **a hátralékoknak mielőbbi szives kiegyenlitésére s az uj előfizetések megujitására**, mert egyrészt nekünk is fizetni kell a nyomdát, másrészt, hogy a nyomatandó példányok száma iránt kellőleg tájékozhassuk magunkat

— **Mai számunkat még valamenyi előfizetőinknek megküldtük, jövő számunkat azonban csak azoknak tesszük postára, a kik az előfizetési pénzt beküldték.** Ez évben a legjobb akarat mellett sem hitelezhetjük a lapot senkinek. Ezt azért jelentjük ki, nehogy a lap további nem küldése által egyesek részéről neheztelést vonjunk magunkra.

— **A „Szinészeti Közlöny"** a jövő számtól kezdve, vasárnap helyett ezentúl, mindig pénteken délben jelenik meg Kassán, ugy hogy szombaton délután már a távolabb eső városokban is kézbesithessék előfizetőinknek lapunkat. Ezt azért intézzük igy, hogy az olvasók ne egyszerre s egy napon kapják meg mind a három szinészeti lapot. —

— **Székesfehérvárott** e hó 27-én Jakab Lajos szinigazgató 23 évi szinnműködésének évfordulója megünnepléséből „Bánk-Bán" czimszerepében lépett fel. Két gyönyörű koszorut kapott. Egyik egy hosszu zöld selyem szalaggal diszitve s e felirással: „Jakab Lajosnak tisztelői." A másik nemzeti szinű atlasz szalaggal ékesitve, a piros szalagon e felirat olvasható: „Jakab Lajos barátuknak, 23 évi szinészkedésé", a fehéren: „Megtisztelő emlékére," a zöld szinűn pedig: „Néhány barát a pályatársak közül. Székesfehérvár, 1883. decz. 27." Az igazgató igyekvő játéka mellett, mely az egykori routinirozott szinészre emlékeztethetett, kiünt Bács, Petur bán szerepében, ki eltérőleg a többi szereplőktől tiszta felfogason alapult, átérzett nemes hévvel szavalt és kifogástlan természetes alakitásával brillirozott. Bokody Tiborzot szintén hatással játszta és diceséretel érdemel még Havassy is Biberach szerepében.

— **Pánczél János**, Szolnok-Dobokamegye első aljegyzője, Besztercze-Nászodmegye főjegyzőjévé választatván meg, a mult hó végén, Deézsről végkép távozott. A ki a deési társadalmi viszonyokat figyelemmel kisérte, vagy a melyik szintársulat ott megfordult: az tudhatja, hogy mit vesztettek a deésiek Pánczél Jánoszban. Mint megyei tisztviselő hivatalos kötelességének pontosan megfelelt, szabad óráiban, a társaslét élénkitésére nagy befolyást gyakorolt. Ugyszólván neki köszönhető, hogy a működelő társulat megalakult, mely egyike a legrégibb működelő társulatoknak, tevekeny tagja, éltető lelke és buzgó rendezője volt annak. Hisszük, uj állomásán sem csökkenik tevékenysége a közügyek iránt. Uj megyéje a legnagyobb örömmel fogadta megválasztatását. A kapott gratulácziókhoz, mi is a legjobb kivánatainkat csatoljuk.

— **Gyászeset.** Tirnovainé Bizik Mariska elhunytáról késön értesülvén, mult számunkban csak az év halottai közé szorithattuk be. Ujabban a következőket irták nekünk. A korán elhunyt szinésznő alig volt husz éves s megnyerő szeretetreméltósága kedveltté tevé pályatársai előtt. Az utóbbi három évben Mosonyi szintársulatának tagja volt. Az aradi katasztrófa után a társulat nem játszván, nővére Gáspár Jenőné f-lkérte, hogy látogassa meg. Tirnovainé engedett a kérésnek s elment Kis-Jenőbe. Utközben meghült, anélkül azonban, hogy e meghülésnek komolyabb következményei lettek volna. Egy párszor fel is lépett sógora Gáspár Jenő társulatával „Czifra nyomoruság" Bellájában és „Lelencz" Erzsikéjében s tapsokban részesült. Mult évi virágvasárnapkor visszament Mosonyi társulatához Temesvárra, ahol már betegeskedni kezdett. Állapota mindinkább roszabbra fordult, mig végre Szabadkán mult évi deczember 16. és 17-ik közti éjjelen kiszenvedett. Temetése nagy részvét mellett ment végbe. A társulat koszorut helyezett a ravatalra; az énekkar két gyászdalt énekelt s a zenekar több gyászdarabot játszott. Legyen könnyü a föld az élte tavaszán elköltözöttnek!

— **Miskolczon**, a Jókainé jubileuma alkalmából rendezett első diszelőadason körülbelül 1800 ember volt jelen. Jókainé a gyermeki kegyeletnek is adózott; meglátogatta a fazekas utczai házat, mely szülőháza helyén épült, aztán pedig a temetőbe ment, meglátogatta édesatyja sirjat, ott hosszabban időzött és a sirra érczből készült nagy cserkoszorut tett le. — Az ünnepelt művésznő egykori pályatársát, özv. Latabár Endrénét is fölkereste.

— **Veress Sándor**, a kassai szintársulat jeles népszinműnékesse és operette baritonistája, hétfőn tartja jutalomjátékát. A „Két pisztoly" népszinmű adatik s felvonás közben jutalmazandó neje a „Lili" keringőt fogja énekelni. Meg vagyunk győződve, hogy a kassai mű-barát közönség nem fog késni, az érdemet kellően méltányolni, jutalmazni.

— **Pécsett** a „Szép asszony kocsisá"-ban a szereplők nagy egyetértésben s **zielégitő sikerrel** játszotlak, Arányi Dezső (Jóska) fényes hatást aratott. Pajor Emilia „szép asszony" volt, no meg a kocsisa. Somogyi Károly szintén kitett magáért. — Aradi Emilia jutalmul „Szevillai borbély" került előadásra. A közönség zsufolásig megtöltötte a házat. Jutalmazott szép ajándékokkal tüntettetett ki. — Boránd Gyulának csütörtökön volt jutalomjátéka Pry Pál.

— **A csongrádi** nyári szinkör elnyerhetésére pályázat nyittatott. A saison tavasz kezdetétől nyár végéig tart. Pályázók Szlavik János urnál Csongrádon jelentkezzenek.

— **Gaál Sándor** szinigazgató deczember 18-tól február 18 ig terjedő időtartamra a s.-a.-ujhelyi szinházat elnyerte. Márczius és április hónapokban pedig Trencsénben fog játszani. É napokban pedig Liptó-Szt.-Miklósra tette át állomását.

— **Kassán** „Traviata" opera nagy vonzerőt gyakorol a közönségre. Mult szombaton adták másodszor rendkivüli tetszés mellett. Erdélyi Marietta Németh János és Veress Sándor ezuttal is remekeltek. Volt is zajos taps és kihivás elég. Az első előadás alkalmával tevedésből nem emlitettük meg Znojemszky Gyula karnagyot, ezt most helyrepótoljuk azon kijelentéssel, hogy őszintén gratulálunk neki, mert a kivivott nagy sikerben méltán osztozhatik a főbb szereplőkkel. A jeles karnagyot, többször ki is hivták a lámpák elé. — Kantai Teréz javára csütörtökön január 3-án Trapezunti herczegnő adatott. — Pénteken Traviata harmadszor hozatott szinre. — Németh János, a kassai társulat széptehetségü tenoristája, — hir szerint, — e hó folyamán, mint vendég fog néhányszor föllépni a népszinházban.

— **Halálozás.** Horváth Ferencné szül. Farkas Katalin, a györi szintársulat tagja deczember 25-én életének 48 ik évében elhunyt. Béke poraira!

— **Miskolczi hirek.** Mult hó 27-én volt Lenkeiné Emma jutalomjátéka; mikor is „Preciosa" került szinre. Jutalmazott felvonások közt különböző táneczdarabokat mutatott be. Azon közönség, mely Lenkeinét minden eddigi működése alkalmával olyan zajos tetszésnyilatkozataival halmozta el, ezalkalommal is örömest kereste fel a szinházat. — Erdei Berta, a társulat tehetséges énekesnője — mint értesülünk, — véglegesen megvált a társulattól. — Gerőfi Andor legközelebb egyik legjobb alakitását, Violát mutatta be kiváló szinpadi ügyességgel és bravourral. Viola oly személyesitőre talált Gerőfiben, aminőt csak várni lehet. Átérezve szerepének minden mozzanatát, hiven bemutatta azokat a lélektani állapotokat, melyek a darabban oly gyorsan váltakoznak. Viola volt ő ez este minden izében, minden mozdulatában. Látta ezt mindenki s művészi játékáért osztatlan elismerésben részesült.

— **Veszprémben** Sághy társulata karácsony első napján a vidéki szineszegyesület alapitójének gyarapitására rendezett szinelőadást. Középszámu közönség előtt Árva Zsuzska adatott egybevágó előadásban. A társulatot szeretik s az előadások ellen nincs kifogás.

— **H.-M.-Vásárhelyen**, Nikó Lina, a közönség kedvencz énekesnője a „Legény bolondja" népszinművet választotta jutalmaul. Ez alkalommal a fögymnáziumi ifjuság egy szép koszoruval tisztelte meg. —

— **Szigethy Gézának**, a jóhirü paraszt komikusnak kis leánykája Boros-Jenőben Szilveszter éjjelén, éppen midőn az óra 12-őt ütött, adta ki lelkét, tehát együtt távozott az ó évvel. Béke poraira!

— **Deésen** Szombathfalvy Anna jutalomjátékául „Frou-Frou" hozatott szinre. A czimszerepet játszó jutalmazott, szinpadra léptekor gyönyörü csokrokkal s zajos tapssal fogadtatott, mely taps minden jelesebb jelenetben a telt ház által megismételtetett. Lorándi Tivadar javára „A rablók" operette adatott. A szereplők közül Lorándi, Nyilas Ilona, Kulinyi és Ligetiné arattak megérdemlett tetszést.

— **Jászberényben** Hegedüs Zsigmond és neje javára correkt előadásban „Doktor Klausz" adatott. Rosz idő levén, kevés közönség volt jelen.

— **Szegeden** a „Egy szegény ifju története" szinnműben a siker oroszlanrésze Hunyadi Margitra (Margit) és Somlóra (Maxime) esett. Molnár (Larocqe) jellemalkotó tehetségét e kis szerepben is bebizonyitotta. A többi szerepeket Megyeri (Bevalleau), Lovászi (Laubepin), Balázsi (Alain), Göncziné (Laroque asszony,) Makróczinné (Vauberger assz.) sat. jól töltötték be.

— **Győrött** ismét fordult a koczka. A „Rang és mód"-ot csaknem teljesen üres padok előtt játszták. Pedig a szereplők s különösen Boross Lajos és Beczkóyné valódi élvezetet nyujtottak játékukkal. A többi szereplők: Laczkó Aranka, Veress, Hevessi, Töröknő, Follinusz, hasonlag elemükben voltak.

— **Nagy-Mihályból** irják nekünk, hogy ott e napokban fejezte be Jáni János szintársulata a két hónapra terjedő szini évadot. Ez idő alatt kielégitő pártolást tanusitott a közönség, mely megszerette a társulat tagjait, tehetségük és szorgalmukért. — Borsodi Vilmos, kit a legutóbbi közgyülés ismét visszavett az egyesületbe, e őször a „Kintornás család"-ban mutatta be magát Bimbó Laczi szerepében, a közönség zajos tapssal jutalmazta játékát és minden dalát megujráztatták. Másodszor „Csikós" Bandiban lépett fel köztetszés mellett. — Nagy-Mihályból mult hétfőn, dec. 31 én utazott a társulat Gálszécsre, a hol Borsodi Vilmos művezető tapintatos fellépésével, udvari modorával 60 bérletet eszközölt 10 előadásra és frtjával, a mely összeg oly kis városban mint Gálszécs, tekintelyes számot tesz.

— **Putnokon** Gáspár Jenőné jutalomjátéka volt a legsikerültebb. A „Stomfai család" adatott. A terem zsufolásig megtelt s jutalmazottat kiléptekor zajos tapsokkal fogadták és öt csokorral s többféle ajándékkal lepték meg. A második jutalomjáték Szabóné Rózsé volt, „Nana leánya" került szinre. Jutalmazott Andreja mellett Gáspár Jenőné Nanája aratott fényes sikert, rokonszenves játékával az ellenszenves alakot megkedveltette. Jutalmazott egy koszorut és csokrot kapott. Gáspár Jenő (Trikol) és Szabó Károly (Raja) nagylan hozzájárultak az est sikeréhez. Ozakóné „Bozóti Mártháť" választá jutalomjátéki darabul.

— **Tisza Abád Szalókon** jelenleg Füredy és Eőry József daltársulata működik a közönség élénk részvéte mellett. A társulat jobb tagjai Eőry, Eőrymé, Dékány Gyula és neje, Füredi, Füredimé, Láng József, Dékányné javára „Proletárok" adatott. Jutalmazott Irént meghatóan játszta. A közönség értékes karpereczczel ajándékozta meg. Előadás után táncz volt.

Szerkesztői üzenet.

— Lapunk mindazon t. előfizetői és jó barátai, kik az ujév alkalmából e lapok szerkesztőjéről megemlékezni szivesek voltak, fogadják őszinte köszönetét és jókivánataik viszonzását.

— K. Cs. Szegzárd. Megkaptuk, köszönjük, jövő számban emlitést teszünk róla.

Felhivás szerződtetésre.

Tisztelettel felhivjuk mindazon operette és népszinmű énekesnőket s énekeseket, karnőket és kardalosokat, és mindkét nembeli drámai s vigjátéki tagokat, kik a jövő nyári szini évadra általunk óhajtanak elszerződni, szivesked jenek nálunk minél előbb jelentkezni.

A levelezési költséget, — mely minden egyéntől a szokásos ötven kr., házaspártól egy forint — ajánlkozásuk alkalmával kérjük előre beküldeni.

A „Szinészeti Közlöny" kiadóhivatala.

Bernovits Gusztáv gyorssajtónyomása Kassán.